

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. et Bc. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **I. C.**, zastoupeného Organizací pro pomoc uprchlíkům, Kovářská 4, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2008, č. j. OAM-185/LE-05-C09-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 5. 2008, č. j. 46 Az 42/2008 – 28,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora citovaného usnesení Krajského soudu v Praze. Tím byla odmítnuta jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného pro absenci žalobních bodů, které patří k povinným náležitostem žaloby podle § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítnul žalobcovu žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o azylu“).

Usnesení krajského soudu žalobce napadl dne 3. 6. 2008 kasační stížností. Stěžovatel namítl, že k odmítnutí jeho žaloby došlo nezákonně, protože soud chybně posoudil otázku včasnosti doplnění žaloby žalobcem v řízení před krajským soudem. Tomu byla dne 4. 4. 2008 doručena výzva k doplnění žaloby ve lhůtě do 4 dnů. Lhůta k doplnění žaloby tak dle stěžovatele neuplynula 7. 4. 2008, jak mylně uvádí soudní usnesení, ale až 8. 4. 2008, kdy také žalobu řádně doplnil. Stěžovatel dále poukázal na skutečnost, že důsledkem uvedeného chybného usnesení bude jeho vyhoštění do země původu, kde se obává pronásledování z národnostních a náboženských důvodů, protože podaná kasační stížnost nemá odkladný účinek. Jelikož má opustit ČR během 30 dní od právní moci usnesení, tedy do 29. 6. 2008, požádal o přiznání odkladného účinku stížnosti, a to pokud možno během této lhůty. Zároveň poukázal na skutečnost, že vzhledem k jeho pobytu ve středisku M. nebude na případné rozhodnutí o odkladném účinku ani vyčkáváno. Stěžovatel také vyjádřil domněnku, že krajský soud jednal v jeho případě záměrně chybně a urychleně,

snad i na základě nějakého vnitřního pokynu, protože k podobným pochybením došlo i v dalších jemu známých případech. Stěžovatel konečně požádal také o ustanovení advokáta pro řízení.

Žalovaný se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 25. 6. 2008 ztotožnil se závěry krajského soudu. Dále uvedl, že stěžovatel požádal o dobrovolnou repatriaci do země původu a dne 10. 6. 2008 byla repatriace provedena. Na závěr vyjádřil své přesvědčení o nepřijatelnosti kasační stížnosti ve smyslu § 104a s. ř. s.

Soudem ustanovený opatrovník pro řízení o kasační stížnosti Organizace pro pomoc uprchlíkům podal dne 22. 7. 2008 repliku k vyjádření účastníka řízení (tedy žalovaného). V ní se vyjádřil k namítané nepřijatelnosti kasační stížnosti. Ta podle něj plně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, který se ocitl chybným usnesením krajského soudu o odmítnutí žaloby v době jeho pobytu v P. v situaci, kdy již neměl možnost vyčkat na rozhodnutí o kasační stížnosti. Dle § 73 odst. 8 a 9 zákona o azylu mohlo být přikročeno k deportaci, a tak je logické, že v této situaci stěžovatel zvolil možnost požádat o tzv. dobrovolnou repatriaci do země původu. Právě v situaci, kdy chybná usnesení Krajského soudu v Praze o odmítnutí žaloby či zastavení řízení mají za následek deportaci žadatelů o mezinárodní ochranu bez meritorního projednání věci, je nutné takovýmto pochybením zamezit. Rozhodnutí o kasační stížnosti tak nabývá podstatného významu *pro futuro*.

Krajský soud požádal dne 17. 9. 2008 Policii ČR - Ředitelství služby cizinecké policie o zjištění pobytu stěžovatele. Cizinecká policie ve své odpovědi potvrdila informaci o odcestování stěžovatele do Turecka.

Krajský soud poté věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, nelze-li zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

V souzené věci lze vzhledem k vyjádřením žalovaného a Policie ČR - Ředitelství služby cizinecké policie dovodit, že stěžovatel odcestoval do Turecka, kde nelze zjistit místo jeho pobytu.

Po konstatování splnění všech zákonných podmínek Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s., ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. listopadu 2008

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu